

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRA NIČÍ Č. 41

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

Calif XII 1974

Veselé
Vánoce
a
Šťastný
Nový
Rok

Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

Š P A T N Ě A Z L O .

Když byli naši prarodiče ještě v ráji, ukázal jim Pán Bůh strom uprostřed ráje a zakazal jim z něho trhat jablka. Proč ?

Ten strom se jmenuje strom P o z n á n í . To ovšem oni nevěděli. Dábel však pojal Evě s toho stromu jablko se slovy : 'Budete jako Bůh a budete znát d o b r é a z l é'. Copak to nevěděli ? Jistě že ne. Byli v ráji a neměli ani příležitost spáchat hřích. Ostatně Bůh ani nechtěl, aby věděli co je hřích.

A tehdy začala to neštěstí. Žijeme ve světě dobrého a zlého, ale také nevinnosti a hříchu. A to je ten rozdíl.

Zdá se však, že dnes nějak zapomínáme, co se naši rodiče naučili, když jedli to jablko poznání. Jsme jacísi škarohlídové a stratili jsme rozdíl mezi d o b r ý m a š p a t n ý m či správným a chybou na jedné straně a d o b r ý m a z l ý m či nevinou a hříchem na druhé.

Noviny se hemží kritikou, kde kdo je nejen odmítán, že dělá chyby, ale odsuzován, že páchá zlo. Watergate se protřhlo po celém světě a způsobilo morální potopu. Spadli jsme do staré doby, kdy každý měl nejenom pravdu, ale také r e c h t a jakmile někdo dělal něco jinak, říkali, že to dělá nejenom špatně, ale zlomyslně.

Mezi skauty a vedoucími bylo vždycky mnoho těch autoritářů, kteří jako španělská inkvizice 'pálili kacíře'. Existovala pro každého jenom jedna pravda - jeho vlastní. A kdo myslel jinak byl z l ý člověk. Odsuzovali, vylučovali, vyakčňovali a dávali do klatby. A život v totalitárním prostředí to jenom zesiluje. Jen uvažte, komu je dnes i čtyřicet let nepoznal svobody. Vyrostl za protektoratu a nazistů a žil v totaritní zemi. Není se čemu divit.

Je na čase, abychom se nad tím zamyslili.
'Svobody sám kdo hoden, svobodu zná vážit každou,
v okovy kdo jímá otroky, sám je otrok.. napsal před 150 léty Kollár.

Když dva dělají totéž jen trochu rozdílně je to stále ještě totéž. Držme se hlavních zásad, ale nerajtuje na podrobnostech! A hlavně nepalme kacíře a nevyklučujme uchylkáře. Nevnučujme svou samospasitelnou zásadu každému protože máme nějakou fun ci, posici, nebo vliv. Uniformita je krásná věc, ale jen na pohled a pak uniforma nepadne každému. Jen tomu průměrnému. Vzpomínám si, když jsem byl členem Světového Výboru skautského došlo k problému, která částka skautské uniformy je na celém světě tatáž. Neb, l y to ani kalhoty, / Skoti nosí kilt / ani kosilo / někteří je nenosí vůbec / ani klobouk, ale pouze šatek. A i ten nenosili všichni na krku.

A mezi námi, skauty - exulanty budiž tím jednotným prvkem skautský zákon a hlavně jeho čtvrtý bod. Skautské bratrství a víra v člověka a dobré věci.

A jen tato víra nás uzdraví a dá vyrůst d o b r ý m lidem a l e p š í m skautům.

Velen

Vanoce doma

Snad celý rok jsme nevzpomínali, až tajemný svátek nás donutil. Vánoce v cizině, nejtežší, nejšmutnější a nejsilnější na tesknutí. Vánoce u nás.....prostor je pln melodie, kterou neslyšís, ale vnímáš nějakým šestým smyslem; " Z života čistého, z rodu kralovského nám, nám narodil se." V úzkem, sinnem a temném pruhu západní oblohy se mi rysují obrysy kostelíku tam někde daleko ve Slezsku.

O, ty předvánoční trhy u nás doma se stálou tradicí, jak v těch se kloubila samorostlá obchodní živnost s roztočivými zvyky připravujícím slavné uvítání Narození Pane. At' mrzlo, jen prástelo pod čistou oblohou, at' snežilo jako na Sibíři z ocelové temné oblohy, Slezsko si udrželo svůj skvělý vánoční tep. Vzpomínám, Sl. Ostrava, na Tebe v předvečer tajemného svátku. Moje mysl preletáji ocean a touláji se Tebou s místa na místo. Od kadi s živými rybami, ze kterých zkrhle ruce reznických chasníků lovily jikrnace, od babky do kolíka satku zachumlane a prodávající zlate nebo zelene jmeli pro štěstí. "Hlavou to tak lehce cínka, hezka, krásná, smava upomínka."

Vesnicko v Bezkydech, také na Tebe vzpomínám. Je po večeri, Tys pod sněhem a do hlubokého ticha stekají psi. Tak jasne slyším ty tahle, zvláštní zvuky vesnice a okolních samot. Jako dnes by to bylo.

Stojíme na zaprázi, bratr, bratranec, strýc, teta a maminka. Jasná, měsíční noc. Vidím zapadlou louku, zahradu, rybník a za ním temnotu borového lesa, nad kterou jiskří mliřady drobolinkých teček.

A pak jdeme do kostela na pulnocní. Hlubokou, zapadlou polní cestou. " Hlas zvonu táhne nad zaveji, kdes v dalce tise zanika." Ba, tak to bývalo také v Praze, v Benesově a vsude u nás, doma! Čele okolí se seslo k jeslím, symbolu Božího narození, v den největšího křesťanského svátku. Vzpomínám na Prahu. Hluboko pod demnou se ožývá zvonění pražských tramvají a mezi stromy prodávava zar všech spojených světél Prahy. Po obou stranách sadu Karlova náměstí i v ulicích, které je přetínají, stal stanek na stanku a mimo ne proudilo v nekonečných radách vánoční kupci. Starí i mládež. A lakalo i v těch prostých boudách vsecko, rok od roku. Vsude spev a plno světél, hlas zvonu a radost snad na všech tvarích. " Bůh usmev v tvarích a v oknech světla a v nebi hvězdy rozsvítil ". Neblednoucí, teskná, ale krásná vzpomínka.....O Vánoce, O Vánoce.....Doma....

Bedřich

Bratři a Sestry !

Domov je pro nás zapovězenou zahradou, na níž padl stín dusné noci. Domov je pro nás dnes vzdálenou zemí smutku, uchvacenou spary vetrelcu. Domov je zakletý v slzách, prolitých nad ztraceným a uloupeným štěstím. Domov je vzdálená oáza lasky a radosti, obětvaná ostnatým drátem. Domov se chvěje statisíci modliteb, jímž nasloucháme v nitru za studených prosincových nocí. Domovu odpovídáme výzvou k vytrvalosti, již slibujeme sami se vyzbrojití co nejsilněji. Veríme v návrat svobodných lidí do svobodného budoucna. Pro tento cíl si slibujeme pracovat ze všech sil a bude-li třeba - i bojovat!

Tak aťluví naši emigranti na schůzích a také píšou dlouhé články.....ale.....

skutek, útek! Když mají dát malickost, na příklad na " STOPU " tak mlčí, nedají nic,

ale " STOPU " si nechávají dale a stále posílat !

Bedřich

**Vesele vianočné sviatky
požehnaný Nový Rok 1975
praje redakcia**

Czechoslovak Boy Scouts in Exile
Scout Commissioner for U.S.A

Dr. Frederick Woitsch
110 West Hillcrest Blvd.
Monrovia, California 91016

October 28, 1918, Freedom
October 28, 1948-74, Slavery

Honorable Gerald R. Ford, President
United States of America, Washington

Dear Mr. President:

We, the Boy and Girl Scouts from Czechoslovakia in exile here in these great United States of America, ask you for help for our beloved country so long occupied by the Russians.

Our nation will again celebrate their national holy day in slavery. We realize that you are very busy and involved with all the problems which our nation here suffers, and we are sorry to say it, that it was an American president, Franklin Delano Roosevelt, who sold us to Stalin and to the communists, without asking the Czechoslovakian nation.

We know you are trying to cultivate their friendship but nobody can do this unless they themselves are communists who believe in the Moscow doctrine. We know Russian communists better than anybody here in the USA. When studying last year's budget of the USSR, one will find that in fact 19 percent of the Soviet GNP goes to military. The sums involved have reached a level which is hard to explain economically. The Soviet Union's military expenditures, beyond the point where they are economically tolerable, are in fact covered by WESTERN CREDITS. It is the capital, the technical know-how and the machines, which America and Europe deliver to the USSR under unbelievably favorable conditions, which pay for the economic deficit. It is interesting to observe, as Soviet dignitaries have stated in this connection, that no one else was offering them equally favorable conditions. That despite these transactions the Chase Manhattan Bank has recently lost the first place among American financial institutes, is worth notice.

We speak and understand their language, their customs and we know what they want to achieve. They want the world revolution regardless of whether the WESTERN WORLD wants it or not.

You can not believe or trust any communist. They will double cross you at any time that it benefits them. Presently they need our food, our technology, our products and maybe our assistance and friendship to help thwart China. The goal to be attained is obvious. The spectacular ceremonies during President Nixon's visit are contemplated and should underscore the importance of Western concessions. People behind the Yalta line should be told that they are definitely abandoned, and that the democratic world has

united with the Russians in order to maintain colonial regimes in Europe. This will give the USSR a free hand in the Far East in order to adequately meet the Chinese challenge. Of course, we do not believe that the Russian communists will fight the Chinese communists. We, the scouts, are not a political organization. We are free of all politics. Our principles are different: We want brotherhood, friendship and happiness for all people in the whole world. Czechoslovakia is a large concentration camp. Please help them to again be free.

President Woodrow Wilson gave us freedom; President Franklin Delano Roosevelt sold us to Stalin. Be also a freedom spending president; please help our country to be free again. The people of Czechoslovakia who are loyal to the United States of America and all the free world will thank you with all their hearts.

Thanking you in advance and may God bless you.

Sincerely yours,

KOUZLO WALCHENSEE

Ctvrt století uplynulo od chvíle, kdy toto pohádkové jezero, vkileno do alpských velikánů bylo svědkem prvního skautského tábora v exilu. Ti, kteří se přicinili o jeho uskutečnění a prožili zde radostné a šťastné chvíle přátelství a kamarádství, nemohou zapomenouti, neboť ony týdny byly otresným protiladem života tráveného v různých uprchlických táborech Německa v roce 1949. Zde, uprostřed pánenské přírody a božského klidu, jakož i dobrého stravování, zapomněl každý z nás na nedávno prožité okamžiky úteku z vlasti, demoralizovanost a trpkost stavajícího uprchlického života jakož i nejistotu a pochybnost blízké budoucnosti. Proto snad vryly se tak hluboko do paměti vzpomínky na Walchensee a jeho tábor. Letos již po čtvrté za nadejví v Evropě, procházím se po úzké pobřežní části z Urfeldu, směrem k poloostrovu na němž byly naše tábory. V duchu vybavuji se vzpomínky na jednotlivé zážitky oněch krásných dnů. Jedním z nejvzrušujících byl okamžik, kdy do tábora vbehli určení a poranění 10-ti letí chlapci a v zoufalém vydesení volali o pomoc. Nestastnou náhodou sjeli s vypuštěným vojenským jeepem do jezera a jeep, jakož i jeden z nich již nevyplavali na povrch hladiny. Ano, zde v těchto místech to muselo být, právě v té zátce. Vsať jste minule nedaleko pobřeží byl vztucek železný kríž na památku umrti toho nestastníka. Jaka to vzrušení v ony chvíle panovalo v táboře. Jaka to namaha po celý den, pomocí ledek, voru lan a kotev pokusiti se naleziť potopený jeep a snad i nestastníka. Kolik to skoku do hloubky jezera a vysilujících marných polusu. Ano pochvala, uznání a o ocenění přišlo později od německého spolu, jicťz příslušníkem oni chlapci byli a kdesi ve světě je darována kniha s upřímným venováním a oceněním. Vse vsať bylo marné, stejne jako i polusy v pozdější době, prováděné profesionálními potapeci z Mnichova. Ano-zde v těchto místech to musilo být, právě tam, kde kde plave to bílé boje. Dnes jen několik kolemdoucích se zastavuje u zabradlí a pohlízi na jezero a koupa jíci se hosty. Ach ne, to nejsou hoste, to jsou sportovci-potapeci. Ba co víc, jaka to náhoda-prave tyto dny, po mnohých polusech našli v 80 ti metrech hloubce v úplne tme onen jeep a pokousejí se jej vyzvednouti. Neuvěřitelna shoda okolností- Prave po 25ti letech v době kdy se vracím na několik dnů do míst, jez mi jsou tak draha, stávám se svědkem pokusu, která jsem s ostatními bratry sam prováděl v roce 1949. Noviny plne sensace a vzrušení, jez teťkoje ovládnout. Prozivám opet ony silne dojmy a chvíle tábora na Walchensee. Vzpomínky tak žive ze čtvrt století stáva se vcerejskem. Procházím místy chlapeckého i dívčího tábora kde více jak 100 detí trávil šťastné chvíle jejich mladi. Jak silne musí být zážitky těchto chvíl, když nestratily na sve síle nic ani po 25ti letech a vracějí se stále v tátoz místa byť i za oceanem?- To dokazuje jen láska k přiodě a skautské bratrství.

Naftalin

T Á B O R " S E V E R K A 7 4 "

Týmto menom bol pomenovaný prvý čs.skautský tábor, poriadaný v severnej časti NSR. Sústredil cez tohoročné letné prázdniny - pod vedením vodcov br.Mautliho, Zrzka a Dana - na päťdesiat skautov, skautiek, víchat a svetlušiek. Táborilo sa po dva týždne na slnečnej lúke uprostred rozsiahlych lesov prírodnej rezervácie "Arnsberger Wadd", ktorá sa rozkladá na úpätí pohoria Sauerland vo Vestfálsku. Tábor bol vybudovaný - i s komfortnou kuchyňou a jedálňou - iba za dva dni. Okolné lesy nám poskytli hojnosť dreva na stavbu totémov, výrobu "samorostov" a táborové stavby. Snažili sme sa vytvoriť tradičný čs.skautský tábor svojsíkovského typu. Preto nechýbali aspoň na ukážku ani dva stany - s drevenými podsadami, a ložkami so slamníkmi - aby naša mláď viela, ako sme my "olds" zvykli táboriť. Náš tábor sa stal čoskoro predmetom záujmu i obdivu, najmä nemeckých "Pfadfinderov", ktorí takýto štýl táborenia už vobec nepoznajú. Prakticky to bolo pozorovať, keď z ich tábora, ktorý sál neďaleko, ozývalo sa vrčanie motorvej píly, zatiaľ čo od nás zaznieval úderý seker a dlát. Nad táborom našich susedov čnela konštrukcia z ocelových trubiek s ampliónom, odkiaľ vedúci riadil program. My sme čali prednosť signálom trúbky a nášmu táboru dominoval stoziar s čs.vlajkou, na ktorého ráhnach boli denne vztyčované aj vlajky hostiteľských zemí - západonemecká a švajčiarska.

Osvedčila sa nám aj práca po družinách a šestkách. Štáb tábora sa mohol oprieť o rad dorastajúcich radcov a podradcov, "vyškolených" na predchádzajúcich dvoch táboroch 1972 a 73 na "Festivale". Športový výcvik viedol br. Š z Hamburga, sestra R z Curychu viedla kurzy výuky čs.vlastivedy a nášho materského jazyka v blízkej budove skautského strediska. Na programe boli samozrejme aj poľné a nočné hry, výlety a kúpanie, športovalo sa v ľahkoatletických disciplínach, strelbe z luku a zo vzduchovky. Vyvrcholením bol sľubový táborák, zapálený v romantickom prostredí opusteného lomu. V slávnostnému slubu pred rozvinutou čs.vlajkou, Pismom sv. a Baden-Powellovou kinou "Scouting" pristúpili príslušníci nášho tábora, ktorí na tábore složili nováčkovskú a splňovali predpoklady stať sa členmi svetového skautského hnutia.

V celkovom bodovaní v súťaži družín zvíťazili "Sobi" nad Bobrami, u vlčat - ktoré viedol br.F z Bedfordu v Anglii, - "Kamzíci" nad "Ďatľami". Na rozlúčkovom táborovom ohni - kedy sa okolné lesy naposledy rozozvučali českými a slovenskými piesňami - cítil každý z nás, že tábor "Severka" sa stal úspešným počiatkom ďalšieho rozvoja čs.exilového skautingu v tejto oblasti slobodnej Európy.

Naugli

J A' - O N I - M Y

Velen Fanderlik je zakládajúcim členom Roverského kmene ve Westminsteru v Londýne, ktorý letos oslavoval tricit-tři roky svého trvání.

Gratulaci, kterou poslal k slavnostní večeřiotiskli Londýnstí Roveři ve svém časopise jako uvodník. Uvádíme zde překlad.

Rok co rok, když usednete ke své výroční večeři jsme v duchu s vámi, díváme se nazpět, vyhodnocujeme naši práci a snažíme se hledat to, co by se dalo dělat na presrok.

Mluví se teď tolik o zločinnosti mezi mládeží i dospělými, stejně v demokratických zmeích jako v totalitarních - bez rozdílu režimu, právního systému a mentality.

Co je toho příčinou ?

Zdá se mi, že jed otlivec stratil kontak se společností. Je sám v davu / lonely in the crowd /. Zapoměl slovo MY a zná jenom JA' a ONI.

Skauting vytvořil malou skupinu mládeže - družinu a postavil je do tábora kde jeden závisel na druhém. Jestliže jeden nesplnil svůj úkol VŠICHNI trpěli. JA' a MY splynulo. Nebylo slova ONI.

Doufejme, že se mladá generace zase naučí mluvnici a s ní to důležité zájmeno MY.

Věříme oba, že to bude brzy a přejeme Vám, vlastně nám mnoho úspěchu v příštím roce.

Velen Fanderlik

Děmůvám se, že není mnoho skautů-filatelistu, kteří ví, kde byla vydána první skautská známka?

Tato významná událost ve skautském životě a hlavně proto v Čsl. skautském hnutí, udála se v nové vytvářené Čsl. republice a sice těsně po převratu v roce 1918.

Mohli bychom skutečně říci, že tato byla ještě v revoluci, kdy v pohnutých dobách v době revoluce, převzali přisti skauti velkou zodpovědnost na sebe a sice doručování pošty ve dnech 25 října do 8 listopadu 1918.

Nabyla to lehká záležitost. V těchto dobách kdy umírala Rakousko-uherská monarchie, mnoho jednotlivců, ale hlavně vídeňská vláda snažila se všemy prostředky zabránit neodvratnému porážce.

Čsl. skauti dokázali mnoho. Byla to organizace schopná vedoucích skautského hnutí a absolutní disciplína jednotlivců.

Nová Čsl. vláda významně tuto zasloužilou práci, vydáním skautské známky.

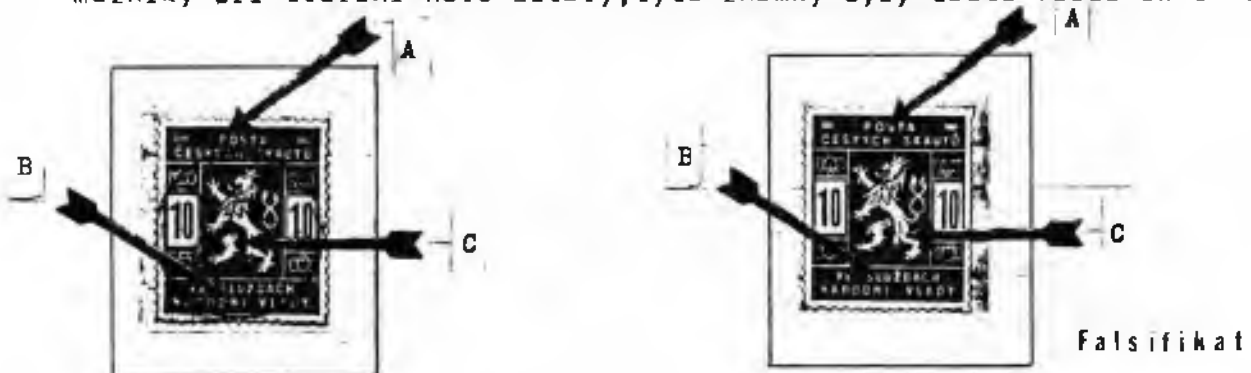
Umělecká práce a rytina má vysokou kvalitní hodnotu po stránce umělecké a nese zářivý ráz revoluce.

Vydány byly dvě hodnoty, a sice 10 a 20 halerů.

Zajímavost je ještě v tom, že oproti zvyklostem při tisku známek, tyto dvě hodnoty byly vytisknuty jedním ukolem: vytisknuta známka, vytlačena a také sžubkována.

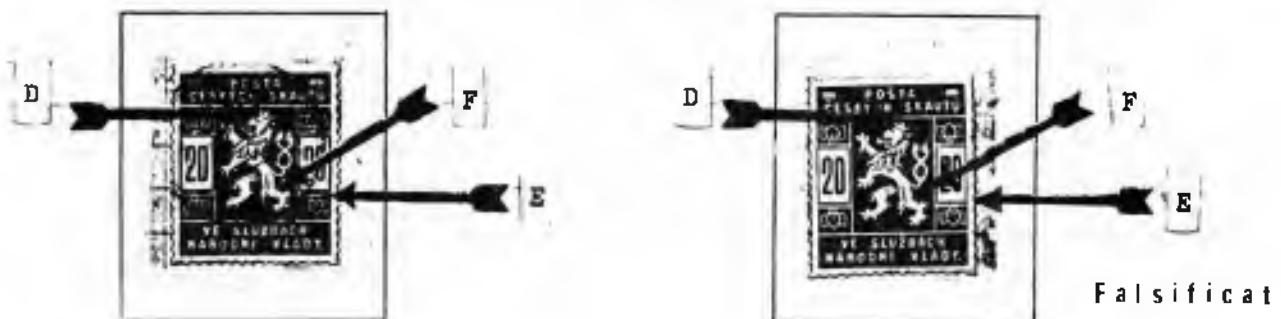
Tato sžubkována jest pouze dekorativní. Znamka nese označení "POŠTA ČSL. SKAUTŮ". Na spodnicasti je vytisknuto "VE SLUŽBÁCH NÁRODNÍ VLADY".

Vzhledem k vyhledávanosti-rarite- neboť tato je jedním z čsl. známek při tvorbě nové ústavy, tyto známky byly často falšifikovány.

Na obrázku vidíme 3 charakteristické prvky charakteru známky právě a falšované.

- A) Písmena P a Y jsou trochu skloněna u falšifikátu jsou rovna.
- B) Písmeno S jest přímo nad D u falšifikátu písmena jsou skloněna.
- C) Práva pracka lva je slabá u falšifikátu jest silná.

Hodnota 20 halerů se rozpozná takto:

- D) Keruňa má 3 rozvětvené konce, falšifikát nemá členění.
- E) Falšifikát má velké rozčlenění listu, original nemá žádné prodloužení.
- F) Léva pracka lva jest slabá u falšifikátu silná.

Jamboré polských skautov USA 1974

Z príležitosti zakladajúcej schôdze IFOFSAG, vedúci polských skautov v Los Angeles, Hm. Tadeusz Borowski, podal nám tento referát o skautskom jambore, ktoré sa konalo v Moraine Park, ve state Pensylvania.

Skautské Jamboré bolo konané z príležitosti oslavy 25 výročia skautskej aktivity polských skautov a skautiek v USA.

Počiatkové práce na Jamboré začaly už pred 2 rokmi. Bolo treba sjeanotiť polské skautské organizácie, zaistiť miesto na Jamboré, pripraviť program, pozvať hostí a tak sa pričiniť o úspech. A úspech to bol. Viacej ako 300 skautov, viacej ako 250 skautiek, táborilo takmár 3 týždne pod modrou oblohou. Poľský jazyk, poľské spevy, poľsky duch, tvorily súčasť Jamboré.

Mo nie len mladí skauti a skautky, ale i tí starší, členovia K.P.H./priatelia skautov/ sa zišli v hojnom počte a vzpomínali na skautské tábory v Polsku, ba mnohí z nich si i "zaskautovali"- išli na niekoľko dňový "puťák" a keď sa vratili, cítili sa zase ako mladí skauti. "aké to bolo pekne si znova zaskautovať" bolo počuť skoro od každého účastníka.

Program na Jamboré, bol typický "jamborový". Nadväzovanie známosti, skautské závody, atletické závody, táboračky, bodovanie, ale hlavne upevnenie skautského ducha a povedomie, že poľskí skauti síce žijú v USA, rozpravajú anglicky lepšie ako poľsky, ale v srdci cítia, že sú skauti poľskí a že zatiaľ čo v Polsku pravý skauting neexistuje, že su to oni, ktorí su nositeľmi skautských i národných ideálov.

Jamboré sa zúčastnili i delegácie polských skautov z Anglie, Francie a Kanady a vedúci funkcionári z Ameriky, Hm. Tadeusz Borowski-hlavný administrator Jamboré, Hm. Wanda Grycko-vedúca skautiek z Kalifornie, Jozef Sporný, ktorý bol vedúci celého Jambore. veľkej pozornosti sa tešil Hm. E. Maliszewski, ktorý viedol skupinu skautov počas varšavského povstania. Taktiež tam bola delegácia maďarských skautov.

Keď dohárali plamene posledného tábora, účastníci Jambore sa vypočuli slová kardynála Wyszynekeho, ktorého prejav bol natočený na zvukovú pásku a tajne prevezený do zahraničia. Piesňou "zapad den" ukončilo sa Jambore polských skautov. Účastníci sa rozchádzali do svojich domovov, presvedčení, že len v praktickom uplatňovaní skautských zákonov leží viera a budúcnosť slobodného Poľska a poľskí skauti žijúci v zahraničí sú tou zárukou.

ZHP
ZLOT 25-LECIA

MORAINES STATE PARK. PA. U.S.A.

Z LOS ANGELES :

Skupina Old skautov pozvala na schôdzku zástupcov poľských, maďarských, ruských a litevských skautov a založili odbočku - INTERNATIONAL FELLOWSHIP OF FORMER SCOUTS AND GUIDES.

V rámci tejto odbočky sa pokusia o uznanie našich a vyševedených skautov, americkým ústredím a medzinárodným skaut. ústredím.

Br. Fakir bol poverený, aby pripravil program pre prvú medzinárodnú schôdzku európskych skautov a skautiek, ktorá sa bude konať z príležitosti osláv narodenin B.P., dňa 22 Februara. a ktorej sa zúčastní asi 200 skautov a skautiek.

Dalej bolo debatované o usporiadaní spoločného tábora a spoločnej vianočnej besiedky v r. 1975. Snaha našich Old skautov je iste pozoruhodná, najmä keď uvážime, že je to prvý pokus o spoluprácu európskych skautov v Los Angeles a že to boli naši Old skauti, ktorí sa o to postarali.